

5. Els tres moments dels textos evangèlics

- Primer moment: el de la vida de Jesús: el que va viure, pensar, dir, fer, sentir. Hi ha reestructuracions, reelaboracions, del que va dir i fer Jesús. Es va investigar sobre el que és estrictament històric i el que no. El que importa no és tant el que va passar realment sinó el missatge que se'ns vol transmetre que ve de Jesús i del seu estil de vida.
- Segon moment: el que vivien, feien, deien, celebraven, sentien, pensaven les primeres comunitats cristianes. Cada evangeli, cada carta de Sant Pau, es refereix a una comunitat cristiana amb les seves preocupacions, sensibilitats, història, maneres de veure i de viure el seguiment del Crist, models d'organització, de serveis, pensament, actituds... Durant uns 40 anys, les comunitats anaven fent i no tenien uns textos de referència comunes. Hi havia molta pluralitat. Per entendre els textos cal posar-se dins la cultura, costums, llenguatge, formes de fer d'aquella gent.
- Tercer moment, el nostre, el que vivim ara en les nostres circumstàncies personals, físiques, psíquiques, emocionals, espirituals, familiars, relacionals, laborals, de barri, socials, polítiques, culturals, religioses, de la nostra comunitat cristiana actual...

6. Lectura litúrgica de la Bíblia

1. És una alternativa menys àrdua, més suportable que la lectura més crítica, reflexionada i pausada, i igualment profitosa.
2. L'actualització més perfecta dels textos bíblics té lloc en la litúrgia, en les nostres celebracions de la fe, sobre tot en l'eucaristia, és a dir, en relació amb el Misteri de la Pasqua (mort i resurrecció del Crist).
3. La Paraula de Déu és el fonament de la celebració: en la part de les celebracions en què llegim la Paraula de Déu, es fa present el misteri pasqual i l'eucaristia fa que l'alliberament del Crist, l'amor de Déu, el perdó, la companyia sigui acollida, fruïda i viscuda pels creients.
4. La Paraula és eficaç i realitza allò que diu, és comunicació-acció.
5. La Paraula i l'Eucaristia són un únic acte de culte: La Paraula es fa "carn", es fa visible, concreta, en l'eucaristia. I aquesta ens ajuda a entendre la Paraula que al seu torn il·lumina el misteri eucarístic.

LA PARaula DE DéU És PER ESCOLTAR-LA I SEGUIR-LA

JOAQUIM M. CERVERA DURAN

Trobada 5 parròquies. Santa Maria del Gornal. Dissabte 7 de juny de 2014. Inspirat en dues conferències de dos biblistes: una de Joan Ferrer i una de Núria Calduch.

1. Introducció

- El veritable do de la Paraula de Déu és el Misteri del sentit: el sentit ve donat i és una crida que Déu ens fa.
- La Paraula és per donar-nos vida abundant com a plenitud de sentit i de felicitat.
- Comprenen la Paraula de Déu a la llum del que anem experimentant en la nostra vida de cada dia: la vida il·lumina la Paraula de Déu.
- Comprenem la nostra vida de cada dia a la llum de la Paraula de Déu: La Paraula de Déu il·lumina la vida.
- Així ho fem en els Estudis d'Evangeli, Lectio Divina i Revisions de vida.
- La Paraula de Déu és la més humana de les paraules, ens parla de la nostra vida, en gran profunditat, està plena de saviesa i d'orientació i llum per anar aprenent a ser, a sentir, a pensar, a comportar-nos, a relacionar-nos amb nosaltres mateixos, amb els altres, amb la natura, el món, la societat i amb Déu.

2. Actituds i formes a l'hora de llegir i d'interpretar la Bíblia

- Tota la Bíblia s'ha d'interpretar a la llum del Crist i del seu missatge d'amor.
- Quan interpretem algun text que ens sembla que és contrari a l'amor, l'hem interpretat malament.
- Els cristians interpretem l'Antic Testament a la llum del Nou testament.
- Els cristians interpretem el Nou testament a la llum de la mort i resurrecció de Jesucrist i per tant del seu missatge i entrega d'amor.
- Cal aproximar-se al text sense presses, entaular-hi un diàleg i fer-li preguntes.

3. Una mirada a alguns textos

- Creació d'Adam i Eva: Gènesi 2,5-25 i 3,1-24
 - Déu ha creat i estima
 - Déu es sent desconsolat en veure els fills que estima que es perden
 - Déu no pot viure sense tu
 - I tu no pots viure sense Déu.
- Els deu "manaments": Èxode 20,1-21
 - En traducció estricta són les 10 paraules, no 10 normes que se'ns imposen
 - Paraules per a ser escoltades
 - Només hi ha un manament a la Bíblia: Escolta Israel: Dt 6,4
 - Es pot escoltar més o menys
 - La fe és la Trobada amb una persona que t'estima, Algú que et convida
 - És una experiència de perdó.
- Salm 94 [95]: Si avui escolteu la seva veu
 - El passat amb experiències fracassades és el lloc del perdó
 - El present és l'avui que vivim
 - El futur pertany a Déu.
- L'encontre de Déu amb Elies: 1Re 19
 - Elies se sent fracassat, decebut, desanimat i fuig de la terra promesa vers el Sinai
 - No troba Déu ni en la tempesta, ni en el terratrèmol, ni en el vent impetuós, ni en els llamps i trons sinó en un ventijol suau que traduït estrictament diu: "escoltar la veu del silenci subtil"
- Zaqueu: Lluc 19,1-10
 - Hi ha un joc d'ulls i mirades
 - Vol veure Jesús
 - S'adona que és Jesús que el MIRA (ell ens crida, ens mira)
 - "Avui ha entrat la salvació en aquesta casa": la salvació és el mateix Jesús, que entra a casa nostra (dins nostre, en les nostres relacions, grups, societat, comunitats...).
- Hem estat reconeguts per Déu: Gàlates 4,4-9
 - Crist ens ha alliberat del condicionament de la Llei i ens ha donat la condició de fills/es

- Podem anomenar a Déu "Pare-Mare" perquè Déu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que ens fa sentir igualment fills/es de Déu
- Hem estat reconeguts (valorats, estimats) per Déu
- Per això la nostra vida és justa perquè hem estat reconeguts per un Déu que és tot gràcia, do.

4. Les 4 preguntes

1. ¿Què diu objectivament el text?
 - El text és un objecte situat davant nostre en el seus aspectes materials
 - Entrem en la literalitat del text
 - Ens cal una crítica textual.
2. ¿Com ho diu?
 - El text és també un objecte que volem analitzar aquí en els seus aspectes formals
 - Ens fixem en la forma com el text expressa el seu contingut
 - Ens cal una anàlisi literària.
3. ¿Té valor històric el que diu?
 - El text encara és aquí un objecte d'estudi
 - Es concentra en els fets narrats
 - Ens cal una crítica històrica.
4. ¿Quin missatge em comunica a mi avui?
 - Un cop hem passat (cal passar-hi indispensablement) per les tres primeres preguntes que ens ajuden a comprendre el text...
 - ...podem entrar en aquesta darrera pregunta que és la que realment ens interessa i que entra en l'àmbit de la fe. Il·luminem la nostra vida amb la Paraula de Déu.
 - Aquí el text ja no és un objecte a estudiar, o a analitzar sinó que interactua en la nostra vida
 - Aquesta pregunta elimina la distància entre lector i text, i el text forma part del lector, de la seva vida.
 - El text entra en el lector i el lector en el text de tal manera que el procés d'interpretació passa de la comprensió del text (del què diu, com ho diu i si és històric) a la seva actualització
 - El text i el lector són dos subjectes dialogants i el resultat és una comunicació dinàmica, vital i enriquidora
 - El text (antic) adquireix tanta força que incideix en la vida del lector (actual).